

mig overbevist om, at den almindelige Vælgerklasse ogsaa ved denne Lejlighed nok skal vide at træffe det Valg, der er godt og gavnligt for selve Sagen. I det hele taget tror jeg, at det vil være rigtigt, at alle vi, der gerne ville have den almindelige Valgret frem her i Landet — og det er jo det store Flertal i denne Sal — se saaledes paa Sagen, at vi ikke nøjes med at skille med den almindelige Valgret ved højtidelige Lejligheder, ved Ministerskifter, naar der udstedes Partiprogrammer eller lignende, men at vi virkelig, hver Gang der er en Lejlighed, hver Gang der viser sig et Omraade, hvor vi mene, den almindelige Vælgerklasse er fuldt i Stand til at varetage det Hverv, som der kan blive Tale om, sørge for at give den almindelige Vælgerklasse netop den Opgave, som foreligger.

Det kan være, man vil sige, at den almindelige Vælgerklasse er ikke i Stand til at løse denne Opgave. Nu vel: enten har man Tillid til den almindelige Vælgerklasse, eller ogsaa har man det ikke, og jeg paastaar ganske vist, at det er ikke tilstrækkeligt, at man møder med Tilliden til den almindelige Valgret ved højtidelige Lejligheder, men ikke ved de Lejligheder, hvor man netop kunde give den almindelige Valgret den Ret og den Pligt, som tilkommer den. Derfor vil jeg for mit Vedkommende forbeholde mig mellem 2den og 3die Behandling at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa at omforme § 3 i den her antydede Retning, og et lignende Ændringsforslag vil jeg da selvfølgelig ogsaa stille med Hensyn til en Omformning af § 4, som angaar Valget af Værgeraad her i København.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan tiltræde alle de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget og vil i Henseende til Ændringsforslagene nærmere Forstaaelse i det væsentlige kunne henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal derfor ikke opholde Debatten ret længe, saa meget mindre som det jo vil være ønskeligt, om vi allerede i Dag kunne komme til Ende med 2den Behandling.

Først og fremmest maa jeg gøre en almindelig Bemærkning lige overfor en almindelig Bemærkning fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Det ærede Medlem mente, denne Sag burde henlægges under Kultusministeriet. I og for sig skulde jeg ikke have det mindste derimod, da det vilde være et betydeligt Arbejde, som Justitsministeriet derved blev

befriet for, og et Arbejde, som utvivlsomt vilde være i gode Hænder i Kultusministeriet. Men naar det ikke er foreslaaet, og naar der heller ikke under Udvalgsbehandlingen, uagtet den Anledning, der fra Udvalgets Side har været givet, er blevet stillet Forslag i denne Retning, ligger det jo deri, at hele denne Sag i første Række angaar Forhold, som høre under Justitsministeriet, som høre under de juridiske Myndigheder, nemlig familieretlige Forhold og strafferetlige Forhold, familieretlige Forhold, for saa vidt angaar Indgrebet i Forældrenes Ret til at have deres Børn, Raadigheden til at bestemme over Børnene, og strafferetlige Forhold, for saa vidt de Opdragelsesregler, der foreskrives, i de allerfleste Tilfælde ere bestemte til at træde i Stedet for Straf, saaledes at naar man undlader at straffe, er det kun i den Følelse, at man i Stedet for Straffen finder noget andet, der giver Samfundet den samme eller en endnu større Betyggelse, end Straffen antagelig kunde give. Af disse Grunde er der ikke blevet stillet noget Ændringsforslag om Sagens Overgang til Kultusministeriet, og jeg tror heller ikke efter den Gang, der tidligere har været i denne Sag, at det i Virkeligheden vil føre til Sagens Fremme. Sagen har jo en Forhistorie, og ogsaa under denne har det været slaaet fast, at det var Justitsministeriet, som denne Sag maatte bero under.

Hvad de enkelte Ændringsforslag angaar, tror jeg, man meget vel kan slaa sig til Ro med den Affattelse af Forslaget, for saa vidt angaar Værgeraadens Sammensætning, som er foreslaaet af det ærede Udvalg, baade for saa vidt angaar Forholdene i København, og for saa vidt angaar Forholdene udenfor København. Det gælder jo ved en Sag som denne at sikre sig paa Forhaand, at man faar Værgeraadene sammensatte af saadanne Personer, der kunne antages at have baade en særlig Kærlighed til det Hverv, der lægges i deres Hænder, og en særlig Evne til at udføre dette Hverv, og jeg tror, at den Affattelse, som Udvalget er blevet staaende ved, meget vel kan accepteres.

Jeg tror derfor heller ikke, det vilde være rigtigt at vedtage det Forslag, som er stillet af et Mindretal, om, at der skal være en Kvinde i Værgeraadene. Jeg ser meget gerne, at der kommer saa mange Kvinder, det skal være, ind i Værgeraadene, men jeg tror rigtignok, at man meget vel kan overlade det til de paagældende Kommunalbestyrelser selv at afgøre